

GAMMEL DANSK HØNSEHUND

Oprindelsesland: Danmark

- Anvendelse:** Alsidigt anvendelig jagthund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde),
Sektion 1 (Kontinentale, stående jagthunde).
Med brugsprøve.
- Historie:** Racens oprindelse kan føres tilbage til ca 1710, da en mand ved navn Morten Bak, boende i Glænstrup mellem Randers og Hobro, igennem otte led krydsede sigøjnerhunde med lokale gårdhunde og dermed renavlede en race af hvid- og brunbrogede hønsehunde, også kaldet Bakhunde eller Gamle Danske Hønsehunde. Bønderne på egnen kaldte gårdhundene for "Blodhunde". Det er dog sandsynligt, at der er tale om afkom efter godsejerens støverhunde, som havde væsentlige islæt af St Hubertus-hunde (blodhunde). Tilsvarende må det formodes, at sigøjnerhundene overvejende nedstammede fra spanske pointers og støverracen som de ovennævnte, hvorved der fra mange sider kom til at indgå St Hubertus-hunde i de Gamle Danske Hønsehunde.
- Helhedsindtryk:** Middelstor, rektangulær, kraftigt bygget hund. Et af racens mest charmerende træk er den store forskel i eksteriør mellem han og tæve. Mens hannen virker ved sin magtfuldhed og tyngde, er tæven lettere, livligere og mere temperamentsfuld.
- Proportioner:** Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er som ca 8 til 9.
- Temperament:** Giver indtryk af ro, soliditet, beslutsomhed og mod. Under jagten relativt langsomt gående. Den bevarer stedse kontakten med jægeren og løser sin opgave som stående hønsehund uden at skabe unødigt uro i terrænet. Den er lige velegnet til store såvel som til små jorder.
- Hoved:** Kort og bredt, uden udpræget stop. Nakkekuden er udtalt og klart synlig fra alle vinkler.
- Skalle: Tilpas bred, fladt hvælvet.
- Stop: Uden udpræget stop.
- Næse: Kødfuld, stærkt markeret og med godt åbne næsebor. Farven er mørk til lettere leverbrun.
- Næseparti: Næseryggen er bred.
- Læber: Overlæberne er dybe helt fra næsen og går ud over underkæben. De dybe overlæber medvirker til at give hovedet dets karakteristiske dybde.
- Kæber, bid: Kraftige kæber med regelmæssigt saksebid. Fuldtalligt tandsæt.
- Kinder: Godt markerede og dybe, med god muskulatur.
- Øjne:** Middelstore, hverken udstående eller dybtliggende. Den ideelle farve er mørkebrun. I betragtning af racens afstamning accepteres nederste øjenrand en smule løs, men det skal ikke tilstræbes.
- Ører:** Ret lavt ansatte, brede og let afrundede i nederste kant. Længden er korrekt, hvis øret lader godt den yderste trediedel af næsepartiet frit, når det føres frem mod næsen. Ørets forreste kant skal falde smukt ind til kinden.

- Hals:** Muskuløs og godt behængt. Rigelig halshud anses som et adelsmærke, men skal dog ikke overdrives.
- Krop:**
- Manke:** Tydelig.
  - Ryg:** Fast og godt muskuløs. Overlinien er højest over manken og falder let over krydset.
  - Lænd:** Kort, bred og muskuløs. Der skal være en fast overgang mellem ryg og lænd.
  - Kryds:** Bredt, ikke for kort, med en let hældning mod haleansatsen.
  - Hale:** Ret højt ansat, hellere for højt end for lavt. Ret bred ved roden, tilspidsende udefter. Den er middellang og når ca. til haseleddet. Halen bæres naturligt hængende og må ikke kuperes.
  - Bryst:** Bredt og dybt. Især hos hannerne ønskes en god bredde. Brystkassens underlinie ligger på højde med albueleddet. Ribbenene er godt hvælvede, og de bageste går godt langt bagud. Brystkassen må hverken være fladribbet eller tøndeformet. Et godt forbryst er meget ønskeligt.
- Lemmer:**
- Forpart:** Set forfra er forbenene kraftige, lige og parallelle.
- Skuldre:** Ligger fladt og fast ind mod brystkassen og er forsynet med stærke muskler, der ses tydeligt såvel under bevægelse som i stand.
  - Overarm:** Af god længde, med god muskulatur.
  - Albuer:** Tæt tilliggende uden at være presset ind til kroppen, hverken ud- eller indad drejede og placeret ret langt tilbage. God vinkling mellem over- og underarm.
  - Underarm:** Lige, med god, kraftig muskulatur. Stærk knoglebygning.
  - Håndrod:** Kraftig.
  - Mellemhånd:** Let vinklet mod underarmen.
  - Forpoter:** Stærke og faste, godt hvælvede og med hårde trædepuder.
- Bagpart:** Set bagfra er bagbenene lige og parallelle, velvinklede og med kraftig knoglebygning.
- Overlår:** Muskuløst, passende langt og bredt. God vinkling mellem bækken og overlår.
  - Knæled:** Kraftigt, med god vinkling mellem over- og underlår.
  - Underlår:** Passende langt og muskuløst.
  - Haseled:** Kraftigt.
  - Mellemfod:** Let vinklet mod underlåret.
  - Bagpoter:** Stærke og faste, godt hvælvede og med hårde trædepuder.
- Bevægelse:** Jordvindende, med godt fraskub og tilsvarende fremgreb fortil. Bevægelsen er lige og parallel i for- og bagpart, med godt rejst holdning.
- Hud:** Ikke for tynd, ligger pænt til på krop og lemmer. På hals og hoved er skindet løsere, med halshud og god læbefold.
- Pels:**
- Hårlag:** Kort og tæt, føles en smule hårdt. Hårlaget skal dække hele kroppen.
  - Farve:** Hvid med brune aftegninger, med få større eller mange små, brune pletter (fregner) i det hvide. Den brune farve kan variere, men foretrækkes brun til mørkebrun.
- Størrelse:** Skulderhøjde for hanner: 54 - 60 cm, ideelhøjde over 56 cm.
tæver: 50 - 56 cm, ideelhøjde over 52 cm.
Vægt: Udvokset han 30 - 35 kg, tæve 26 - 31 kg.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Mindre fejl:

- Fejl i holdning.
- For kort næseparti.
- For korte overlæber.
- For lyse øjne.
- Mangel på højst 2 stk P1.
- Let karperyg.
- For kort kryds.
- Let hjulbenet, let kohaset.
- Halen bæres for højt over ryglinien.
- Små afvigelser (1-2 cm) fra mindste- og størstemålet.
- Dårlig behåring.
- Kødfarvet eller plettet næse.

Alvorlige fejl:

- For let knoglebygning.
- Spidst næseparti.
- Udpræget stop.
- Tangbid.
- Tandmangler ud over manglende P1.
- Udpræget karperyg, let hængeryg.
- Tydeligt mangelfuld brystkasse. Ikke markeret forbryst. For flad eller tøndeformet brystkasse.
- Stærkt ud- eller indadrejede albuer.
- Blød mellemhånd, flade poter, spredte tæer.
- Stærkt kohaset eller hjulbenet.
- Vigende temperament.

Diskvalificerende fejl:

- Store afvigelser i kønspræg.
- Stærkt vigende temperament.
- Tandmangler: Mere end manglende P1 plus een anden tand. Tænder, der ikke kan ses, gælder som tandmangler, med mindre det kan attesteres, at de ved tidligere udstilling eller avlskåring har været på plads.
- Under- eller overbid, andre former for bidfejl.
- Ektropion, entropion, distichiasis (dobbel række af øjenvipper).
- Deformeret brystkasse, f eks ved at et for kort brystben giver en brat stigende underlinie bag brystet.
- Ganespalte eller hareskår.
- Større afvigelser fra mindste- og størstemålet (over 2 cm).

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden godkendt af Dansk Kennel Klub

NOVEMBER 1997

Godkendt af FCI 8 JANUAR 1998